

Szabó Dávid – Császár Miklós
(Periszkóp Médiakutató Kft.)

**A németországi konfrontatív talkshow-k
története és médiaszabályozási gyakorlata**

Budapest, 2010. február, 45. szám

ISSN 1788-134X
ISBN 978-963-88774-1-3

Kiadja az Alkalmazott Kommunikációtudományi Intézet
Budapest, 1021 Hűvösvölgyi út 95.
Felelős kiadó: Nahimi Péter igazgató
Borítóterv: Czákó Zsolt
Nyomdai munkák:
Műegyetemi Kiadó
Felelős vezető: Wintermantel Zsolt
www.kiado.bme.hu

Tartalomjegyzék

1. Bevezető	4
2. A németországi talkshow-k története	5
3. Talkshow-típusok	8
4. A daily talk elterjedése és fogadtatása.....	9
5. Megoldási stratégiák.....	11
5.1 A tartományi médiahatóságok intézkedései.....	11
5.2 Az ALM döntései	13
5.3 Iránymutatások a napközbeni közzétételre alkalmas kibeszélő-show-k tartalmi kidolgozásához és szerkesztéséhez	14
6. A magatartási kódex tapasztalatai	17
6.1 Az FSF éves jelentése.....	17
6.2 A talkshow-k dokumentációs helyének vizsgálatai	18
6.3 Az önszabályozás módszerének értékelése.....	21
7. Törvényi szabályozás	23
8. Melléklet.....	25

1. Bevezető

2009-ben a két legnagyobb magyar kereskedelmi televíziót talkshow-ik korhatár-besorolása miatt kemény büntetésekkel sújtotta az ORTT. Ennek következményeként a csatornák által szeptember elején vállalt önkorlátozás elméletileg már rövidtávon megoldást hozhat. Elemzésünk az ORTT és a TV2, illetve az RTL Klub közötti megállapodás alapjául szolgáló aktuális német szabályozás hátterét, az általa megoldott és meg nem oldott problémákat mutatja be.

A jelen tanulmány megpróbálja áttekinteni talkshow műsorokkal kapcsolatos németországi történéseket, és számba venni azokat az erőfeszítéseket és intézkedéseket, amelyeken keresztül a német médiafelügyeleti szervek igyekeztek a kiskorúak szempontjából aggályos formátumokat kiszorítani a napközbeni műsorkínálatból. Ennek során röviden bemutatjuk a talkshow-k típusait, németországi elterjedésük állomásait, illetve a 90-es évek talkshow-dömpijének okait. Kitérünk a talkshow műsorokkal szembeni kritikák fontosabb elemeire, továbbá áttekintjük néhány fontosabb németországi vizsgálat eredményét. Ezt követően a különböző megoldási stratégiákat, Európában az egyik legradikálisabbnak tekinthető rendelkezésig vezető folyamat állomásait mutatjuk be, különös figyelmet szentelve a kereskedelmi műsorszolgáltatók önkorlátozó intézkedéseinek, ezen belül az 1998. június 30-án elfogadott talkshow-kra vonatkozó magatartási kódexnek, amely a programfelelősök és műsorszerkesztők részére jelenleg is útmutatásul szolgál. Végül azt vizsgáljuk, hogy a kódex mennyiben váltotta be a hozzáírók reményeket, illetve milyen hatással volt a német médiaszabályozásra.

Németországban a kereskedelmi televíziók meghonosodása nemcsak mennyiségi, hanem minőségi változásokat is eredményezett a műsorkínálatban. A klasszikus műsортípusok mellett megjelentek merőben új formátumok is, amelyeken keresztül az adók a fiatalabb, reklámra fogékony közönséget igyekeztek meghódítani. A kereskedelmi csatornák különösen a szórakoztatás terén bizonyultak innovatívnak. Az új műsorkoncepciók a reality műfaja és a hétköznapi témák felé orientálódtak, a 90-es évek közepétől pedig már a talkshow-k uralták a napközbeni műsorkínálatot. A viszonylag alacsony gyártási költséggel rendelkező műsортípus gyorsan terjedt a kereskedelmi csatornákon, hiszen kiváltképp megfelelt a megváltozott piaci helyzetnek. Míg a közszolgálati műsorszolgáltatók a 80-as évek közepétől éppen csak elkezdtek megtölteni műsorokkal a korábban televízió mentes időszakokat, a kereskedelmi csatornák meglehetősen gyorsan kialakították napközbeni műsorrendjüket. A televíziózásban *law-intensity-viewing*nek nevezett időszak sajátos műsортípusokat kívánt, amelyek a közszolgálati koncepciójához kevéssé illeszkedtek, ellenben tökéletesen megfelelték a kereskedelmi televízióknak. Az új talkshow-k, amelyek igencsak eltértek a korábbról ismert beszélgetős műsoroktól, a német közönség körében páratlan népszerűsége tettek szert: a műfaj doyenjének számító Hans Meiser fénykorában több mint 40 százalékos piaci részesedést tudhatott magáénak¹. A kiéleződött verseny következtében egyre provokatívabb témák kerültek a műsorok középpontjába, a személyes konfliktusok feldolgozómódja pedig a kritikus vélemények szerint túllépett a többségi társadalom által elfogadott normákon. Szándékosan tabukat fészegetőnek, exhibicionistának, kukkolónak (voyeurnek) tartották a műsorokat, de mindenekelőtt a kiskorú nézők erkölcsi fejlődését féltették tőlük.

---

¹ Dirk Graalmann: Talkmaster Hans Meiser. Sendeschluss. (27.01.2009.)<http://www.sueddeutsche.de/kultur/601/456270/text/>

2. A németországi talkshow-k története

A televíziós talkshow műfaja az USA-ból származik és eredete egészen az 50-es évek elejére nyúlik vissza². Bár a 70-es évek elején a formátum elérte népszerűsége csúcsát, Európában - így Németországban is - a talkshow-k csak némi késéssel jelentek meg. Az éles verseny és a nézettségért való küzdelem, amely az amerikai televíziót jellemezte, a német piacon mondhatni ismeretlennek számított. A közszolgálati televíziók tekintetében előírt művelődési megbízatás (Bildungsauftrag) abszolút prioritást élvezett, mely a talk-műsorok terén is megmutatkozott, a műfajt a tájékoztatás és az oktatás területén tartva.³ A beszélgetés és a szórakoztatás összekapcsolása idegen volt a német közönség számára, a parlamenti vitákhoz szokott néző a beszélgetős műsorokat a politikai műsorokon belül helyezte el, a szórakoztatást pedig a zenei programok, a kvízműsorok, a fikció és a sport jelentették.⁴ Az első esti talkshow Németországban amerikai mintára 1973-ban jelentkezett a WDR csatornáján *Je später der Abend* címmel. A beszélgetések hírességek magánéletéről zajlottak, és viszonylagos sikerét jelzi, hogy tíz adás után átkerült az ARD-re. Egy évvel később a Radio Bremen is elindította saját műsorát *III nach 9* címmel, amelyet 1976-ban a *Kölner Treff* követett ugyancsak a WDR-en. Az utóbbiakban már egyszerű emberek is megszólaltak, a nézők személyközpontú, intim beszélgetéseken, egyéni sorsokon keresztül ismerkedhettek meg a társadalom perifériájára szorult csoportok és kisebbségek problémáival. A műfaj elterjedését a relatív alacsony gyártási költségek is segítették. A WDR kalkulációja szerint a *Je später der Abend* egy adásának költsége hozzávetőlegesen 20.000 DM-be került, amely abban az időben mindössze öt percét fedezte egy átlagos énekes-táncos produkciónak.⁵

A kereskedelmi csatornák megjelenésének köszönhetően a 80-as évek közepétől a talkshow műfaja újabb lendületet kapott, amely nemcsak a mennyiség tekintetében, hanem az alfajok megjelenésében és a heti többszöri sugárzási ritmusban is megmutatkozott. A műfajon belüli differenciálódás következtében kialakultak az olyan altípusok, mint a *konfrontációs*, a *late night*, a *comedy*, a *békitő* és a *vallomás show*-k. A német kereskedelmi televíziók első talkshow-ja a népszerű komikus, Karl Dall nevéhez fűződik, aki meghívott sztárvendégeit ironikus, provokatív megjegyzéseinek céltáblájaként használta. A *Dall-AS* elnevezésű műsor 1985-ben indult és hat éven keresztül volt látható az RTL-en, kéthetente szombaton 22 órai időpontban, majd 1992 és 1994 között a Sat1-en. Ugyancsak hírességek alkották a meghívottak körét a teljes mértékben amerikai mintára megalkotott *Gottschalk Late Night* című műsorban. Bár az 1992 és 1995 között sugárzott műsor akkoriban nem számított túlságosan sikeresnek az RTL-en,⁶ ám a műfajt meghonosította a német csatornákon, és megnyitotta az utat a hasonló német show-műsorok, illetve az olyan azóta nagy népszerűségnek örvendő műsorvezetők előtt, mint Stefan Raab vagy Harald Schmidt.

A konfrontációs show-k egyik kevésbé ismert német példája az 1989-ben indított és mindössze négy adást megélt *A. T. – die andere Talkshow*. A műsor az amerikai „combat talk show“, a *Morton Downey Jr. Show* adaptációja volt, amely az USA-ban leginkább szélsőjobboldali műsorvezetőjéről és különösen agresszív hangvételéről, verekedéseiről vált ismertté. Ennek következtében a reklámozók tömegesen fordultak el a show-tól, így azt két év

² Az első televíziós talkshow-nak az 1950-ben bemutatott Broadway Open House-t tekintik. Lásd: Jörn Krieger: Die Populasierung des Medium Fernsehen. Norderstedt, 2002. p.31., vagy Focus-Medialexikon. <http://www.medialine.de/deutsch/wissen/medialexikon.php?snr=5415>

³ Krieger, op. cit. p.32.

⁴ Ibid. p.32-33.

⁵ Ibid. p.36.

⁶ Ibid. p.39.

után levették a programról.⁷ A német változatban egy fémráccsal körülvevett arénában találkoztak a műsorbeli ellenfelek, például feministák és lánykereskedők, vagy hajléktalanok és spekulánsok. Azonban a szombat este főműsoridőben sugárzott egyórás adás nézettsége messze elmaradt a várakozásoktól, ezen felül az RTL nem akarta, hogy a médiahatósággal ápoltság viszonya megromoljon, így inkább levette a műsorról.⁸ Ezzel szemben sokáig sikeres volt az *Explosiv – der heisse Stuhl* című konfrontációs show, ez a produkció később este került sugárzásra és 1989-től 1994-ig 159 adást élt meg. A műsor koncepciója az évek folyamán nem változott: a meghívott vendég a műsor elején kifejtette provokatív nézetét, amelynek következtében az öt másik meghívott verbálisan nekiesett, és egy végre menő, személyeskedő vita vette kezdetét.

Az autentikus, privát érzelmeket előtérbe helyező, ezért pszicho-TV-nek is nevezett formátumok közül a vallomás típusú talkshow úttörőjeként számon tartott *Ich bekenne* című show-t a Sat1 indította 1993-ban. A pszichológus műsorvezetőnek bűneiket megvallók személye a műsor folyamán mindvégig anonim maradt, legyen az gyermekpornó-producer, exhibicionista vagy idegenlégiós. A meglehetősen késő esti időpont ellenére az adás 2 millió nézőre számíthatott.⁹ A békítő show-k prototípusaként vonult be a német tévétörténetbe az RTL 1992-ben műsorra tűzött *Verzeih mir* elnevezésű show-ja. Az egyórás adásban régi haragosok bocsátottak meg egymásnak a kamerák kereszttüzeiben a stúdió közönsége előtt.

A daily talk műfajával először az ARD próbálkozott 1991-ben. A *Talk täglich - Termin in Berlin* fél órában hétköznaponként, heti három alkalommal, délben jelentkezett, azonban nem aratott sikert. Az igazi áttörést az RTL *Hans Meiser* műsora jelentette 1992-ben. Az RTL meghonosította az amerikai programstruktúráját, amely gazdaságosabbá tette a gyártást és áttekinthetőbbé a műsorszerkezetet. A rácsos felosztásban a műsorok minden hétköznap ugyanabban az időpontban jelentkeztek, így a nézők napirendjébe stabilan beilleszthető volt az aktuális kedvenc. Az RTL daily talk-ja az amerikai minta szerint készült, a Phil Donahue és az Oprah Winfrey Show szolgált példaként.⁹ A talkshow minden nap 16 és 17 óra között jelentkezett. A vendégek között 5-6 átlagpolgár és egy szakértő foglalt helyett, akik hétköznapi témákról disputáltak. Az ARD első délutáni talkshow-jától eltérően itt már a stúdió közönsége előtt folytak a viták, sőt a beszélgetéshez a nézők soraiból is hozzászólhattak. Az első héten olyan témák kaptak helyet a programban, mint a társközvetítés, a lakáshiány, a fogyókúrák, az örökbefogadás vagy a rajongás.¹⁰ Az új műsortípust - a megsemmisítő kritikák ellenére - kedvezően fogadta a német közönség, így a hasonló délutáni talkshow-formátumok hamarosan egymást követték. Gyors elterjedésük hátterében mindenekelőtt az alacsony gyártási költség állt.¹¹ Az adásonként 20.000-100.000 DM közötti gyártási költség a lehető legolcsóbb produkciónak számított, ellenben akár 100.000 DM nyereséget is hozhatott. Összehasonlításképpen a Hans Meiser műsorpercre vetített költsége 1996-ban 1500 DM volt, míg egy perc német szappanopera, mint az *Unter Uns* vagy a *Verbotene Liebe* percenként 4000-7000 DM-be került az adóknak. A bűnügyi filmek költsége, mint például a *Derrick*, ennek többszöröse, percenként kb. 20.000 DM volt. Egyedül a játékok gyártási költsége volt alacsonyabb mint a délutáni talkshow-ké, percenként 1000 DM körül mozgott.

Bár a talkshow-k nézettsége 1999 óta folyamatosan csökkenő tendenciát mutatott,¹² és a piacon a telítettség jegyei mutatkoztak, még sokáig tartották magukat a német kereskedelmi

⁷ <http://www.fernsehlexikon.de/5780/a-t-die-andere-talkshow-2/>

⁸ Ibid.

⁹ Krieger, op. cit. p.39.

¹⁰ Ibid. p.40.

¹¹ Krieger kimerítően idézi a forrásokat, amelyek a műfaj olcsóságát támasztják alá. Ibid. p.37.

¹² Uli Gleich: Populäre Unterhaltungsformate im Fernsehen und ihre Bedeutung für die Zuschauer. *Media Perspektiven*. 10/2001. p.524.

csatornák délutáni kínálatában. 2001-ben azonban már csak feleannyi talkshow-t láthatott a német néző mint két évvel korábban.¹³ A műsorszolgáltatók 1999-től már nem indítottak új műsorokat, legfeljebb a már meglévőket igyekeztek műsorvezető-váltásokkal megtartani, illetve a nézők számára attraktívabbá tenni. A helyüket fokozatosan egy új szórakoztató formátum a bírósági show vette át.¹⁴ A *Barbala Salesch bírónő* elnevezésű műsor sikeres debütálása után, amelyen keresztül a Sat1-nek esetenként 20 százalék feletti nézettséget is sikerült elérnie, hasonló folyamatok játszódtak le mint korábban a talkshow-k terén. A konkurens csatornák egyre-másra indították saját megrendezett televíziós büntetőtárgyalásaikat. A *Barbala Salesch bírónő* mellett hamarosan *Alexander Hold bíró* is peres ügyekkel gazdagította a Sat 1 délutáni kínálatát, az RTL pedig *Das Jugendgericht* sikere után mindjárt két újabb műsorral – *Das Strafgericht* és *Das Familiengericht* – jelentkezett.

Az egyik legnagyobb német műsorújság a TV Today 2001-es reprezentatív felmérése szerint a nézők 72 százaléka kevesebb talkshow-t szeretett volna látni a tévében, s ezzel a talkshow-kat népszerűtlenség terén csupán a reality show-k (81%) és a szappanoperák (75%) előzték meg.¹⁵ Ennek ellenére a kereskedelmi adók időről időre szerették volna újra feleleveníteni a valamikor virágzó műfajt, de a kísérletek kudarcot vallottak. 2008 májusában az RTL megpróbálkozott egy teljesen új talkshow koncepcióval. A *Natascha Zuraw* show-ban az öt különösen provokatív véleményt megfogalmazó vendég egy stúdióarára közepén foglalt helyet, s az őket 360 fokban körülvevő közönség tehetett fel kérdéseket. A nézettségi adatok azonban nem hozták meg a várt sikert, így 19 adás után levették a műsorról.¹⁶ Az *Oliver Geissen Show*, amely 1999 óta volt képernyőn, 2009 szeptemberében szűnt meg. Ma már mindössze egyetlen túlélője maradt a valaha szebb időket látott műfajnak – *Britt*, amely azonban elődeihez képest igencsak banális és ártalmatlan, a provokatív, tabukat feszegető kérdések sokkal inkább a bírósági show-kban kapnak helyet.¹⁷

---

¹³ A megszüntetett talkshow-k: 1999-ben Thomas Ohmer, 2000-ben Birte Karalus, Jörg Pilawa, Sabrina, Ricky, 2001-ben Hans Meiser, Sonja, Nicole, Peter Ihmhof, 2002-ben Bärbel Schäfer, Andreas Türck, 2004-ben Arabella, Franklin, 2005-ben Fliege, 2006-ban Vera.

¹⁴ Nina Klein: Quoten vor Gericht. Das Sterben der Daily Talks geht weiter. Gerichtsshow übernahmen jetzt die Fernsehseelsorge. (4. Dezember 2001.) http://www.welt.de/print-welt/article490809/Quoten_vor_Gericht.html

¹⁵ Idézi Gleich, op. cit. p.530.

¹⁶ Antje Hildebrandt: Neue Talkshow. Haste mal 'nen Vaterschaftstest? (6. Mai 2008.) http://www.welt.de/fernsehen/article1966857/Haste_mal_nen_Vaterschaftstest.html

¹⁷ Michael G. Meyer: Ausgepöbelt. Einst ein Quotengarant, sind Nachmittagstalkshows heute längst ein Auslaufmodell. (14.05.2009.) http://www.lfm-nrw.de/funkfenster/medien_allgemein/geissen.php3

3. Talkshow-típusok

A televíziós talkshow kifejezés használata, bár meglehetősen elterjedt, műfaji meghatározását illetően nincs általános megegyezés. A talkshow-nak számtalan műfaja létezik. Tágabb értelemben a beszélgetős műsorokat szokták így jelölni, de „*az elnevezés ma már mindenütt inkább szórakoztató műsorokat takar*”.¹⁸ Szemben az információs műsorok nyilvános vitáival, a kerekasztal-beszélgetésekkel vagy az interjúkkal, „*egyre inkább közönség előtt felvett, egyéb szórakoztató elemeket is felvonultató műsorok ezek, melynek vendégei sztárok, vagy éppen a műsor hatására válnak azzá*”.¹⁹

Ezen két típus, azaz „*a talk show-k késő esti, sztárokat felvonultató régebbi, illetve a napközbeni, az utca emberét megszólaltató újabb formája*” közötti megkülönböztetés mellett érvel Császi is.²⁰ A résztvevők legbensőbb magánügyeiket vitatják meg a közönség illetve a műsorvezető kérdései, hozzászólásai alapján, illetve egy adott témához feltárulkozva szólnak hozzá. A témák rendszerint az emberi kapcsolatok, úgy mint család, barátság, valamint ezek konfliktusai köré szerveződnek, illetve átlagostól eltérő személyek, abnormális magatartásmódok, emberi tragédiák kerülnek középpontba. A műfajt a *confession-talk*nak is nevezik,²¹ de ennek egy primitivizált formáját is szokás megkülönböztetni, melynek kifejezett célja, hogy heves vitába, sőt verekezésbe torkolljon az eszmecsere.²² Plake ezzel szemben tartalmuk alapján különíti el a talkshow-kat, így a Personality Shows (ahol a téma maga a híresség) és Confessional Talkshows (azaz a vallomás típusú) mellé sorolja a Debattenshow-kat, azaz a politika, a gazdaság, vagy egyéb közérdeklődésre számot tartó kérdésekkel foglalkozó vitaműsorokat.²³ A talkshow-k előbbiekben demonstrálni próbált különféle csoportosítási lehetőségei egyúttal rávilágítanak a műfaj meghatározásának nehézségeire.

Egyes kutatók azon véleményüknek adnak hangot, hogy a műfajon belüli változatosság szinte lehetetlenné teszi az egységes, általánosan használható definíciót, mások megoldásként javasolják az amerikai daytime talk németbe történő átvételét.²⁴ Bente és Fromm, akik 1997-ben az LfR megbízásából végeztek egy igen átfogó kutatást a témában, egy új terminológia bevezetése mellett érvelnek, amely a német szakirodalomban időközben igen elterjedt. Az új fogalmat Affektfernsehennek nevezték el, és a délutáni talkshow-k mellett (Affekttalk) egyéb - elsősorban az érzelmekre ható - műsortípusokat is idesoroltak mint az elveszett személyek keresésével foglalkozó műsorokat (*Bitte melde Dich*), az emberi kapcsolatokat középpontba állító show-kat (*Nur die Liebe zählt*) és játékokat (*Traumhochzeit*), valamint a konfrontációs show-kat (*Explosiv*).²⁵

¹⁸ Horváth János: Televíziós ismeretek. 2000. pp.113-114.

¹⁹ Ibid.

²⁰ Császi Lajos: A televíziós talk show története és műfaji sajátosságai.
http://www.mediakutato.hu/cikk/2008_01_tavasz/02_tv_talk_show/02.html

²¹ Jane Shattuck: The Confessional Talk Show. In: Glen Creeber (ed.) The Television Genre Book. London: 2002. pp.84-87.

²² Film-és médiafogalmak kasszótára. 2002. pp.317-318.

²³ Klaus Plake: Talkshows. Die Industrialisierung der Kommunikation. Darmstadt: Primus Verlag, 1999. p.32.

²⁴ Lásd: Krieger, op. cit. p.24.

²⁵ Gary Bente/ Bettina Fromm: Affektfernsehen. Motive, Angebotsweisen und Wirkungen. Opladen, 1997. p.20.

4. A daily talk elterjedése és fogadtatása

Amikor a német RTL 1992-ben elindította a *Hans Meiser Show*-t, a daily talk formátuma gyorsan meghonosodott a német televíziós piacon. A sikeren felbuzdulva egy évre rá az RTL egy újabb talkshow-val jelentkezett *Ilona Christen* néven. A versenytársak, mindenekelőtt a Sat1 és a Pro7, hamarosan felmérték, hogy elveszíthetik nézőik jelentős részét, ha nem mutatnak be egy koradélutáni programot. Így a műsortípus viszonylag gyorsan elterjedt és nemsokára a közszolgálati csatornák is előálltak saját műsoraikkal. 1994-ben két új talkshow került műsorra, a *Fliege* (ARD) és az *Arabella* (Pro7). 1995-ben a *Bärbel Schäfer*-rel (RTL) bővült a kínálat, 1996-ban pedig további két új műsor tűnt fel a képernyőn, a *Kerner* (Sat1) és a *Vera am Mittag* (Sat1). 1997-ben a *Sonja* (Sat1) csatlakozott a műfaj képviselőihez, majd *Jörg Pilawa* vette át *Kerner* műsorát. 1998-ban egyszerre három új show indult: *Andreas Türck* (Pro7), *Mensch Ohrner* (ZDF) és *Birte Karalus* (RTL). 1999-ben a *Sabrina* (RTL) és a *Nicole* (Pro7) színesítette az immár 13 különböző show-t felölelő hétköznapi kínálatot.

Ilona Christen helyét (aki utolsó műsorában szóvá tette a jóízlést egyre inkább sértő tartalmakat) egy új műsorvezető *Oliver Geissen* töltötte be, valamint a nyár végi időszak kora délutáni kínálatban felbukkant egy amerikai moderátor, *Ricky* (Sat1).

1. táblázat: A délutáni talkshow-k a csatornák kínálatában 1998 júniusa és 1999 novembere között

Időpont	ARD	ZDF	RTL	SAT 1	PRO 7
10.00-11.00 (1999.09.20-tól 10:30-11:30)			Sabrina		
11.00-12.00	Fliege (SWR, BR, HR)			Jörg Pilawa	
12.00-13.00				Vera am Mittag	
13.00-14.00			Ilona Christen Oliver Geissen (1999.08.23- től)	Sonja	
14.00-15.00		Ohrner (1998 decemberében megszűnt)	Birte Karalus	Ricky (1999.08.23- től)	Arabella
5.00-16.00			Bärbel Schäfer		Andreas Türck
16.00-17.00	Fliege (ARD)		Hans Meiser		Nicole (1999. 03- 04-től)

Az új formátum népszerűsége mindenekelőtt abban rejlett, hogy először jelentek meg olyan témák a nagy nyilvánosság előtt, amelyek mindaddig szorosan az emberek privát szférájához tartoztak. A korábbiaktól eltérően nem sztárok, hírességek, közéleti személyek mondták el az adott témákban véleményüket, hanem hétköznapi emberek mindennapi élete állt a műsorok középpontjában. Egyesek a televízió demokratizálódásaként üdvözölték az új

koncepciót, sőt a nyilvánosság szerkezetváltásáról beszéltek.²⁶ Ettől fogva sem a siker, sem a szakmai tudás nem szükséges feltételei a televíziós szereplésnek. Lényegében bárkinek lehetősége nyílik, hogy véleményének nagy nyilvánosság előtt hangot adjon, és magát milliós közönség előtt prezentálja. Azáltal, hogy szinte bármely téma előfordulhat a talkshow-kban, a társadalmi tabuk megkérdőjelezhetők, és az eddig, a nyilvános kommunikáció terén hátrányba szorult csoportok fontos participációs lehetőséghez juthatnak.

A műsorok növekvő száma következtében kiéleződött verseny azonban hamar érezte kedvezőtlen hatását. A koradélutáni órákban valóságos nézettségi csatát vívtak egymással a műsorvezetők a csatornákon, ami az extrémítások hajszolását eredményezte a programokban. A néző figyelmének felkeltése érdekében a műsorszerkesztők egyre provokatívabb témákhoz nyúltak, a legpikánsabb - esetenként a legízléstelenebb témákat igyekeztek felhajtani.²⁷ Így a Németországban csak Schmuddeltalk-nak nevezett (mocsok-talk) műsörtípust egyre masszívabb kritikai támadások érték. Különösen azt vetették a talkshow-k szemére, hogy a délutáni adásokban tömegesen fordulnak elő a kiskorúak szempontjából nem kívánatos, gyakorta szexuális témák, a meghívott vendégek nem tudják megfelelően artikulálni véleményüket, ezért agresszív viták uralják a műsorokat.²⁸ Sőt, a konszenzus kialakítása helyett az embereket kifejezetten feltűzelik, majd hagyják, hogy egymást szidják és sértessék, annak érdekében, hogy magasabb nézettségi kvótákat érjenek el. A kommunikációs kultúra ezen formájával történő rendszeres konfrontáció ártalmas befolyást gyakorol a gyermekekre és az ifjúságra, mivel – George Gerbner kultivációs elméletére hivatkozva - eltorzítja a nézők realitásérzékét. A tapasztalatlan közönség számára a társadalomról hamis, negatív képet közvetít, az extrém viselkedésformákat pedig hétköznapiaként, normálisként tünteti fel.

A talkshow-k növekvő számával sokasodni kezdtek a műsorokkal kapcsolatos problémák jelzései. A műsorszolgáltatók felügyeletét ellátó intézményekhez beérkező nézői panaszok mellett a civil szervezetek is egyre erőteljesebben hallatták a hangjukat. 1998 elejétől a müncheni bulvárlapot „*tz München*”, a bajor tanárok egyesülete (BLLV), valamint a Deutsche Frauenring egyik nőegylete által alkotott szövetség aláírásgyűjtési akcióba kezdett a talkshow-k ellen, amelyhez több német politikus, például Edmund Stoiber akkori bajor miniszterelnök is csatlakozott.²⁹

---

²⁶ Lásd Uli Gleich: Talkshow im Fernsehen – Inhalte und Wirkungen, Zuschauer- und Kandidatenmotive. *Media Perspektiven*, 12/98. 625.p. valamint Jürgen Grimm: Talkshow – aus Sicht der Recipienten. *Tv Diskurs*, 7/1999. p. 67.

²⁷ Strausz László: Teletériápa vagy varieté? <http://www.filmkultura.hu/regi/1999/articles/essays/talkshow.hu.html>

²⁸ Olef Selg: Die Talkshow Cronik. *Tv Diskurs* 5/1998. p.63.

²⁹ Ibid.

5. Megoldási stratégiák

A német médiafelügyelet federalisztikus berendezkedéséből adódóan meglehetősen bonyolult intézményrendszerrel működik. Minden tartományban önálló médiahatóság működik – kivéve Berlint és Brandenburgot, ahol közös médiahatóság jött létre az újraegyesítés után. A műsorszolgáltatás egységes szabályozását a tartományok közötti szerződés – a Rundfunkstaatsvertrag (RStV.) biztosítja, de a tartományok saját médiatörvénnyel is rendelkeznek. Együttműködési fórumuk az Arbeitsgemeinschaft der Landesmedienanstalten (ALM), a tartományi médiahatóságok munkaközössége. A kiskorúak védelmével kapcsolatos előírások hatékonyabb kontrollja érdekében a tartományi médiaintézetek 1988-ban létrehozták a Gemeinsame Stelle Jugendschutz und Programm (GSJP) közös hivatalát, amelyben az összes német tartomány ifjúságvédelmi referense képviseltetve van. A GSJP feladatai közé tartozik, többek között, a tartományi médiahatóságok figyelése alapján kiszűrt, valamint a nézők által kifogásolt műsorok vizsgálata. Ezzel biztosítják a műsorok egységes, konzekvens - mondhatni szövetségi szintű - értékelését. Amennyiben a GSJP megállapítja a tartományok közötti műsorszolgáltatási szerződés sérelmét, javasolja az illetékes tartományi médiahatóság számára, hogy tegye meg a szükséges jogi intézkedéseket.

Az 1993-ban alakult FSF a kereskedelmi televíziók által létrehozott közhasznú egyesület. Alapszabálya szerint az egyesület célja a gyermek- és ifjúságvédelmi szempontok hatékonyabb érvényesítése a televízióban, valamint a társadalmi diskurzus elősegítése a gyermek- és ifjúságvédelem terén.

Míg a közszolgálati adók (ARD, ZDF) szabályos működése felett az intendánsok és a plurális összetételű grémiumok öröködnék, addig a kereskedelmi műsorszolgáltatók törvényi felügyeletét, így a programfelügyeletet az a tartományi médiahatóság látja el, amely az adott műsorszolgáltatást engedélyezte. Ezért elsőként a tartományi médiahatóságok intézkedéseit tekintjük át.

5.1 A tartományi médiahatóságok intézedései

Az RTL versenytársait megelőzve elsőként vezette be a daily talk műfaját. Az NLM, vagyis Alsó-Szászország kereskedelmi műsorszolgáltatás terén illetékes hivatala 1992-től – azaz a formátum megjelenésétől kezdve – figyelte a talkshow-kat. Az elemzés alá vont adásokat véletlenszerűen válogatták össze azon műsorok csoportjából, melyeknek témája valamilyen problémás tartalomra utalt. Emellett bizonyos produkciókat egy meghatározott időszakon keresztül folyamatosan vizsgáltak, továbbá kitüntetett figyelmet kaptak az újonnan induló műsorok. 1992 és 1998 között a hatóság nem állapított meg törvénsértést az RTL kibeszélőshow-i kapcsán, s bár a *Bärbel Schäfer* és a *Hans Meiser* show-k kapcsán több nézői panasz is érkezett, sem a tartományi médiahatóság grémiuma, sem a tartományi médiahatóságok közössége nem találta törvénsértőnek a kifogásolt műsorszámokat. Az NLM elmondása szerint, folyamatos kapcsolatot tartott fenn a műsorszolgáltatóval, és műsortartalmi kérdésekben tanácsokkal is segítette munkáját. Műsorok, amelyek bár problémás tartalmakkal bírtak, de még nem lépték át a törvény adta kereteket, megvitatásra kerültek a médiahatóság és az RTL ifjúságvédelmi szakembere, valamint a felelős szerkesztő között. A hatóság azt tapasztalta, hogy a résztvevők nyitottak a párbeszédre és készek a kritikai megjegyzéseket a gyakorlatba is átültetni. Például 1997-ben az NLM a rendszeres figyelés keretében megállapította, hogy a *Bärbel Schäfer* című talkshow-ba a családi konfliktusok megtárgyalása kapcsán gyakorta hívtak be kiskorúakat (a szülők engedélyével).

A médiahatóság ezt kifogásolta, mivel a kiskorú személyek olyan konfliktushelyzetekbe kerültek, ráadásul a nyilvánosság előtt, amelyekkel nem tudtak megbirkózni. A hivatal azt nehezményezte, hogy valójában ezek a műsorok a családi problémák megoldására teljesen alkalmatlanok, de a fiatal vendégek szerepeltetése többnyire mégis ezt sugallja. A megbeszélés eredményeként a programfelelősök ezentúl mellőzték a kiskorúak szerepeltetését potenciálisan megterhelő konfliktusok esetében, továbbá a szerkesztőség és az RTL kiskorúak védelméért felelős szakemberei szabályokat dolgoztak ki, amelyek segítségével a kiskorú vendégeket érő negatív hatások csökkenthetők. A médiahatóság véleménye szerint a műsorért felelős személyekkel történő párbeszéd ugyan a jogi intézkedéseket nem helyettesítheti, a tapasztalatok szerint azonban a szerkesztők tudatosságát és érzékenységét erősíti, így csökkenti a problémás műsorok sugárzásának esélyét.

A Sat1 műsorszolgáltatója 1996 januárjától helyezte el napközbeni kínálatában a talkshow-kat. Az illetékes médiahatóság, a Landeszentrale für private Rundfunkveranstalter Rheinland-Pfalz (LPR) ettől az időponttól kezdve a rendszeres figyelés keretében gyűjtötte a talkshow-k témáit. Az elemzés során a problémásnak ítélt műsorcímek közül véletlenszerűen választottak mintát tartalomelemzésük számára. Emellett az LPR valamennyi műsor címét figyelte, és ez alapján a műsorok (feltételezett) témáit kategóriákba sorolta.

1996 márciusában, hét héttel a *Vera am Mittag* bevezetése után az LPR vizsgálatot indított a kiskorúak védelmének megsértésének gyanújával. A *Szex, játék határok nélkül* című műsorban megjelent többek között egy domina, latexet és gázmaszkot viselő szexrabszolgájával együtt, valamint egy bepelenkázott, csecsemőnek öltözött férfi.³⁰ A hatóság kifogást emelt a kiskorúakkal kapcsolatos rendelkezések megsértése miatt, és a műsorszolgáltatót 200.000 DM pénzbüntetéssel sújtotta, valamint elrendelte az elmarasztalás nyilvánosságra hozatalát. Bár a Sat1 a jogsértést vitatta, a hatóság megállapítása szerint a műsoraiban a továbbiakban került az ilyen típusú prezentációkat.³¹

Az 1997 januárjától műsorra tűzött új talkshow a *Sonja*, egy áprilisi adása akadt fenn a hatósági figyelés rendszerében. A műsorban, amely *Segítség, ver a gyermekem* címet viselte, egy 11 éves kislányt szorítottak sarokba az anya, a műsorvezető és a közönség éles kijelentései. Az LPR a műsor kapcsán a kiskorúak védelmének, valamint az alapelvek (az emberi méltóság) megsértését vélelmezte, és a műsorszolgáltatóra ezúttal 100.000 DM pénzbüntetést rótt ki. A műsorszolgáltató e döntéssel szemben is jogorvoslattal élt. Mindkét törvénysértőnek ítélt műsor kapcsán konkrét nézői panasz is érkezett, de inkább általában a formátummal szemben éltek kifogással. A Deutsche Frauenring aláírás-listákat juttatott el a hatósághoz, amelyeken keresztül a talkshow-k kínálatát sérelmezték.

Az illetékes médiahatóság, a Medienanstalt Berlin-Brandenburg (MABB) beszámolója szerint 1997 elejétől szaporodtak a panaszok a Pro7 *Arabella Kiesbauer* elnevezésű műsorával szemben. A hatósági vizsgálat végül több műsor kapcsán állapított meg jogsértést. Az 1997 februárjában műsorra tűzött adást, amely a *Terrorizálnak* címet viselte, a MABB azzal a kéréssel továbbította a televíziós önszabályozó testületnek, az FSF-nek³², vizsgálják

³⁰ A konkrétan megnevezett műsorok eredeti címe és a közzététel ideje megtalálható a mellékletben.

³¹ ALM/DLM: Bericht der DLM an die Ministerpräsidentenkonferenz zu den Nachmittagstalkshows im Fernsehen. Freitag 14. August 1998.
http://www.alm.de/index.php?id=71&tx_ttnews%5Btt_news%5D=116&did=&tx_ttnews%5BbackPid%5D=1&cHash=c05952e5cf&iLD=&sBooOp=&iFromYear=&iToYear=&iSponsor=&sPersonSearch=&sFullTextSearch=&iSIG=&ALM_PL_AINTEXT=2

³² A önszabályozó testület, a Freiwillige Selbstkontrolle Fernsehen 1993-ban komoly társadalmi és politikai nyomás hatására jött létre. A megalakulást megelőzte a 90-es évek elején újjáéledő társadalmi diskurzus a televíziós erőszak gyermekekre gyakorolt káros hatásáról, illetve ezidőben kerültek újabb kutatási eredmények a napvilágra (Groebel-Gleich 1993, Merten 1992/93), amelyek a kereskedelmi adók műsorkínálatának a közszolgálati adóknál jóval magasabb erőszaktartalmáról tájékoztattak. Az ifjúságvédelemi szabályozás megszigorításának elkerülésére vetődött fel a kereskedelmi műsorszolgáltatók részéről az önszabályozó testület megalakításának gondolata, amely a filmes mintára alakult meg a kereskedelmi műsorszolgáltatók finanszírozásával.

meg, vajon a konkrét műsor alkalmas-e a napközbeni közzétételre. Az FSF vizsgálata szerint a műsor kizárólag 22 óra után tehető közzé. Ezután még további hat Arabella adás kapcsán került megállapításra a jogsértés, melynek következtében az ALM 1998. május 5-i ülésén azt ajánlotta a tartományi médiahatóságnak, hogy indítsa meg az eljárást annak érdekében, hogy a formátum sugárzását a műsorszolgáltató egy későbbi időpontra, vagyis 20 és 06 óra közé helyezze.

5.2 Az ALM döntései

A tömeges panaszok hatására a tartományi médiahatóságok szövetségi szintű munkaközössége az ALM is kénytelen volt foglalkozni a talkshow-k ügyével. Az 1997 áprilisában tartott ludwigshafeni egyesített konferencián egyöntetűen fogadták el azt a nyilatkozatot³³, amelyben aggodalmukat fejezték ki az emberi jogok sérelme miatt, ezért felhívták a műsorkészítők figyelmét, hogy a témaválasztásnál legyenek tekintettel az érintettek személyiségre és méltóságára akkor is, ha ennek eredményeként egy-egy meghívott vendégről vagy témáról le kell mondaniuk. A szexualitás körébe tartozó problémák kapcsán különös figyelemmel kell lenniük a fiatalabb közönségre, mivel a szexuális fejlődésük ezen fázisát a téma iránti intenzív érdeklődés, valamint a jövőképek és az életmodellek keresése jellemzi. A tabutémák tudatos kiválasztását nem lehet a nézettség növelésének szolgálatába állítani. Azok a beszélgetési módok, amelyekben a moderátor a vendégeket feltűzeli, majd hagyja, hogy egymást szidják és sértegensék, negatív hatásuk miatt kerülendők. A tartományi médiahatóságok minden rendelkezésükre álló eszközt megragadnak, hogy az alkotmányban garantált emberi méltóság ilyen műsortartalmakon keresztül ne sérülhessen.

Az egyre erőteljesebbé váló – részben a nyilvánosság előtt zajló – vita, amely a délutáni talkshow műsorokkal kapcsolatos problémákat érintette, a politika részéről is támogatásra talált. Nehézséget okozott azonban, hogy a jogi eszközök, mint például a kiskorúak védelmének megsértése alapján indítható eljárások, csupán egy-egy műsor vonatkozásában álltak rendelkezésre, a problémás műsorok halmozott előfordulásának azonban nem tudták elejét venni. Ez a körülmény ahhoz vezetett, hogy 1998 márciusában az ALM megvizsgálta annak jogi lehetőségét, hogy adott esetben egy problémás műsort a hatóság egy későbbi időpontra helyezhessen. Különösen a nézői panaszok alapján indított vizsgálatok vezettek gyakorta arra az eredményre, hogy a törvényes rendelkezések ugyan nem sérültek, ellenben komoly kivetni valót lehetett találni egy-egy érzékeny téma feldolgoása, vagy érzelmileg megterhelő helyzetbe került vendéggel történő bánásmód tekintetében.

Ezen problémák kiküszöbölésére a tartományi médiahatóságok munkaközössége a GSJP-n belül létrehozott egy munkacsoportot, amely – a törvényt sértést megakadályozandó – a problémás helyzetek megelőzését szolgáló magatartási szabályokat vitatta meg. A tartományi médiahatóságok grémiumai egyetértettek abban, hogy azokban az esetekben, amelyekben ugyan a jogszabály nem sérül, de hosszútávon a társadalomra gyakorolt negatív hatásoktól lehet tartani, a problémásnak ítélt tartalmak nyilvános vitára bocsátása lehet a megfelelő eszköz. A széleskörű társadalmi vita általában jótékony nyomást gyakorolhat a műsorszerkesztőkre, ebből következően kedvezően befolyásolhatja a műsortartalmakat. Annak érdekében, hogy az ellentétes nézeteket valló felek megfelelő megalapozottsággal

³³ Ergebnisse der Gesamtkonferenz der Landesmedienanstalten am 22. April 1997 in Ludwigshafen. Pressemitteilung 06/97 [http://www.alm.de/71.html?&tx_ttnews\[cat\]=6&tx_ttnews\[pS\]=852073200&tx_ttnews\[pL\]=31535999&tx_ttnews\[arc\]=1&tx_ttnews\[pointer\]=2&tx_ttnews\[t_news\]=187&tx_ttnews\[backPid\]=1&cHash=73bb5cea83](http://www.alm.de/71.html?&tx_ttnews[cat]=6&tx_ttnews[pS]=852073200&tx_ttnews[pL]=31535999&tx_ttnews[arc]=1&tx_ttnews[pointer]=2&tx_ttnews[t_news]=187&tx_ttnews[backPid]=1&cHash=73bb5cea83)

formálhassanak véleményt, a média felügyeletét ellátó intézmények megbízásából több empirikus vizsgálat készült és került publikálásra.³⁴

A Verband Privater Rundfunk und Telekommunikation (VPRT), azaz a kereskedelmi műsorszolgáltatók egyesülete és az ALM között folytatott megbeszélés során a VPRT, a törvényi szabályozást megelőzendő felvetette annak lehetőségét, hogy magatartási kódexet dolgozva ki, hogy a talkshow-k területén régóta tapasztalható kedvezőtlen tendenciákat pozitív irányba terelje.³⁵ Az ALM üdvözölte a javaslatot. Mivel azonban nem következett javulás a műsorokban, 1998 áprilisában a tartományi médiafelügyeleték központi ifjúságvédelemért és programért felelős részlege elhatározta, javasolják a médiahatóságok részére, hogy a Pro7 már említett *Arabella Kiesbauer* című talkshow-ját 20 óra utáni időpontra helyezték át. Egy bajorországi civil szervezet, a Bayerischen Landfrauen, 100.000 aláírással támogatta az ALM döntését.

A nézői panaszáradat és a masszív kritikai támadások hatására a tartományi médiafelügyeleték központi szerve az igazgatói konferencia (Direktorenkonferenz der Landesmedienanstalten), 1998 májusában elhatározta, hogy létrehozza a talkshow-k dokumentációs helyét a Dokumentationsstelle Talkshows-t (1998. június). Feladata a témaválasztások változásainak folyamatos figyelése, a potenciálisan problematikus adások dokumentálása és az illetékes médiahatóságnak történő továbbítása volt. Emellett információs központként funkcionált, összegyűjtötte, kiértékelte és archiválta az országos sajtóorgánumok talkshow műsorokkal kapcsolatos híradásait, valamint szisztematikusan rögzítette a talkshow műsorokkal kapcsolatos információkat a rendezvények és kutatási projektek számára, továbbá ezekkel a programokkal kapcsolatos kérdések is ideértek be.

A kereskedelmi műsorszolgáltatók egyesülete (VPRT) 1998. június 4-én mutatta be a kódex tervezetét. A tartományi médiaintézetek kedvezően fogadták a tervezetet és megígérték, hogy beillesztik javaslataikat. Az FSF-el együttesen kidolgozott magatartási kódexet 1998. június 30-án hozták nyilvánosságra, melynek következtében az igazgatói konferencia (DLM) azt javasolta a MABB-nak, hogy átmenetileg függesse fel az eljárást az *Arabella* nevezetű talkshow időpontáthelyezésének ügyében.³⁶ Az elfogadott kódex konszenzuson alapszik, a műsorszervezők részére szolgál iránymutatásként. A csatornák a törvényben rögzített rendelkezéseken túlmenően kötelezik magukat, hogy az útmutatást figyelembe veszik és átültetik a gyakorlatba.

5.3 Iránymutatások a napközbeni közzétételre alkalmas kibeszélő-show-k tartalmi kidolgozásához és szerkesztéséhez³⁷

1. A szerkesztőségi munka alapelve, hogy a különböző vélemények és értékek képviselőit szóhoz juttatják. Ennek érdekében a vitatott témánál mindkét oldalnak, a pártolóknak

³⁴ Lásd például: Gary Bente/ Bettina Fromm: Affektfernsehen. Motive, Angebotsweisen und Wirkungen. Opladen, 1997. (Készült a Landesanstalt für Rundfunk Nordrhein-Westfalen megbízásából.), Ingrid Paus-Haase/Uwe Hasebrink/Uwe Mattusch (et. al.): Talkshow im Alltag von Jugendlichen. Der tägliche Balanceakt zwischen Orientierung, Amüsement und Ablehnung. Opladen, 1999. (Készült a Landesanstalt für Rundfunk Nordrhein-Westfalen és a Hessische Landesanstalt für privaten Rundfunk und neue Medien megbízásából.), Udo Göttlich/Friedrich Krotz/Ingrid Paus-Haase (Hrsg.): Daily Soaps und Daily Talks im Alltag von Jugendlichen. Opladen, 2001. (Készült a Landesanstalt für Rundfunk Nordrhein-Westfalen és a Hessische Landesanstalt für privaten Rundfunk und neue Medien megbízásából.)

³⁵ Landeszentrale für private Rundfunkveranstalter (LPR): Arbeitsgemeinschaft der Landesmedienanstalten in der Bundesrepublik Deutschland (ALM). Schlußbericht der Geschäftsführenden Anstalt von April 1997 bis Dezember 1998. p.36. http://www.alm.de/fileadmin/Download/Positionen/schlussbericht_lpr.pdf

³⁶ Ibid.

³⁷ Freiwillige Verhaltensgrundsätze der im VPRT zusammengeschlossenen privaten Fernsehveranstalter zu Talkshows im Tagesprogramm vom 30. Juni 1998 (Code of conduct).

http://www.fsf.de/fsf2/publikationen/publikationen.php?mode=3&id_lit=97&order=ASC

és az ellenzőknek is meg kell jelenniük. A szerkesztőség a vendégek kiválasztásán keresztül biztosítja, hogy a nézők több alternatíva között választhassanak, és a feldolgozott témáról saját képet és véleményt alkothassanak.

2. A vélemények pluralitása nem jelenti a vélemények tetszőlegességét. Semmiképpen nem szabad a szélsőséges (rasszista/uszító) nézetek képviselőinek fórumot kínálni nézeteik ellentmondást nem tűró kifejtésére. A bűnözői magatartásmódok nem bagatellizálhatók. Ezen kívül a moderátor feladata, hogy az intoleranciára biztató felhívásokat, a diszkrimináció pártolását, az emberi méltóság semmibevételét, továbbá a bűncselekmények jóváhagyását illetve az ezekre vonatkozó útmutatásokat megakadályozza, illetve megfelelő nyomatékkal rendre utasítsa az ilyen nézetek kifejtőit. Egyébként azok a vélemények, amelyeknek társadalmilag vitatott jellege nyilvánvaló, illetve az alkotmány értékluralizmusán kívül esnek, csak olyan mértékben prezentálhatók, amennyire a moderátor képes a vélemények problémás jellegét megjeleníteni. Minél megkérdőjelezhetőbb egy vélemény, annál erősebben kell a műsor egészének ezt ellensúlyoznia, hogy az a kiskorúakra szociálétikailag dezorientáló hatást ne gyakorolhasson.
3. A beszélgetőpartnerek és a stúdióvendégek kiválasztása a témához igazodjon. A beszélgetőpartnereknek és a stúdióvendégeknek alkalmas, a téma kapcsán vázolt problematikának megfelelő életkorúaknak kell lenniük. Különösen érvényes ez a szexualitás témájára. Olyan műsoroknál, amelyekben a tematikájukból adódóan kiskorúakat is szerepeltetnek, a felügyeletre jogosult személytől engedélyt kell kérni. Az elő- és utógondozás megfelelő intézkedésein keresztül biztosítani kell, hogy a televíziós szereplés ne árthasson fejlődésüknek, vagy egyéb károkat ne okozzon. A gyermekek beszélgetőpartnerek kiválasztásánál, amennyire csak lehetséges, ügyelni kell terhelhetőségük fokára és tapasztalatlanságukra.
4. A szexualitás, az erőszak és a kisebbségekkel való bánásmód, valamint a súlyos konfliktusokkal terhelt kapcsolatok olyan hétköznapi témáknak számítanak, amelyekre a közönség nagy érdeklődéssel tekint. Ezen témák feldolgozása különös érzékenységet és különösen alapos előkészítést kíván. Az a gondolat kell, hogy vezérelje a műsorkészítőket, hogy a gyermekeket és az ifjúságot az egyoldalú, viszonyítás nélküli és félrevezető extrém elképzelésektől, valamint az ártalmas tartalmaktól védeni kell. Sort kell keríteni az ifjúságvédelmi osztállyal³⁸ és szükség esetén a jogi osztállyal történő egyeztetésre.
5. Interperszonális konfliktusok, amennyire lehetséges, ne kerüljenek bemutatásra konfliktusmegoldások és stratégiák kínálata nélkül. Összességében a negatív aspektusok és problémák mellett a pozitívumok is kivehetők legyenek annak biztosítására, hogy a kiskorúaknál ne alakulhasson ki pesszimista világgép.
6. Egy probléma megvilágításához az egyes témák esetében hozzátartozik a szokatlan, a társadalmilag elfogadott normáktól és értékektől eltérő nézetek megjelenítése. Ugyanakkor ügyelni kell arra, hogy a szokatlan ne tűnjön átlagosnak, az eltérő pedig normálisnak.
7. A közönséges szóhasználatot kerülni kell a talkshow-kban. Tekintettel kell lenni azonban a fiatalok körében szokásos nyelvhasználatra. Amennyiben a meghívott vendégek egyike meggondolatlanul ilyesfajta kifejezéseket használ, a moderátornak

³⁸ Minden országos műsorszolgáltatónak, legyen az privát vagy közszolgálati, kötelező egy, a gyermek- és ifjúságvédelem terén szakismeretekkel rendelkező személyt foglalkoztatnia, aki az intendánsok és programfelelősök munkáját - különösen a műsorszámok vásárlásánál, gyártásánál, valamint a műsorszerkezet összeállításánál - segíti.

figyelmeztetnie kell, hogy megszólalásaiban nélkülözze ezeket. Ha ennek ellenére a továbbiakban is durván sérti a jóízlést, a szerkesztőség a kritikus részeket az utómunkálatok során – amennyire csak lehetséges – tegye érthetetlenné. Emellett a vendégeket a műsorvezetőnek és a szerkesztőségnek az adás előtt megfelelően fel kell készítenie.

8. A moderátor különös felelősséggel bír – a szerkesztőség mellett – az adott téma prezentációját, valamint a műsorszám összképét illetően. A műsorszám központi identifikációs szereplőjeként mindig a kezében tartja a beszélgetés irányítását. Nem szabad, hogy úgy tűnjön, a moderátor olyan álláspontokkal azonosul, amely kirívóan ellentmond a társadalmi konszenzusnak.
9. A moderátor vállalja a vitavezető szerepét és felelős a szabályok betartásáért, amely lehetővé teszi a vitapartnerek kölcsönös tiszteletét magában foglaló vitát. Megakadályozza a meghívott vendégek közötti eszkalációkat, amelyek valamely beszélgetőpartnert emberi méltóságában vagy személyiségi jogaiban sértenek. A súlyos és emocionalizált konfrontációknál elősegíti a tárgyilagosságot. Védelmet nyújt azoknak a vendégeknek, akiket labilitásuk, az érzelmi stressz vagy intellektuális képességeik gátolnak abban, hogy az esetleges támadásokra megfelelően reagáljanak. Fokozott mértékben érvényes ez a gyermekekre és a fiatalokéira.

A műsorszolgáltatók ezenfelül kötelezték magukat, hogy a műsorért felelős személyek oktatása és továbbképzése révén biztosítják, hogy a szerkesztőségi munkatársak és a moderátorok átérezzék a magatartási kódex értelmében vett személyes felelősségüket. A cél annak tudatosítása, hogy a műsorért való felelősség egyben a műsor által közvetett szociális, kulturális, etikai-morális és demokratikus értékrendekért való felelősséget is jelenti. Továbbá az FSF szerepe is rögzítésre került annak érdekében, hogy a kódexben foglalt rendelkezések megfelelően érvényesüljenek. A kereskedelmi műsorszolgáltatók az FSF-fel közösen rendszeresen felülvizsgálják a magatartási elveket, szükség esetén pedig kiegészítik azokat. Az FSF az irányelvben rögzített rendelkezések szerint folyamatosan figyeli a talkshow-kat. A műsorok szisztematikusan kerülnek kiválasztásra, és az aggályosnak vélt adásokat a gyermekpszichológia és a hatásvizsgálatok eredményeinek figyelembevételével elemzik. Évente kétszer az FSF belső jelentést készít a műsorszolgáltatók ügyvezetői / programfelelősei részére a megfigyelt tendenciákról. A nyilvánosság részére éves jelentés készül, amelyben értékelik az előforduló problémás eseteket, és kidolgozásra kerülnek azok a javaslatok, amelyek a belső standard javulását szolgálják. Végül az FSF rendszeresen megszervezi a szakértői találkozásokat és a szerkesztőségi továbbképzéseket, amelyek a belső munkatársak és a külső gyártó cégek munkatársainak hozzáértését segítik elő. Ennek érdekében az FSF megbízást ad egy a délutáni talkshow műsorokkal foglalkozó átfogó, tudományos értékű kutatás elvégzésére, valamint adott esetben önálló elemzések elvégzésére, melyekhez az érintett műsorszolgáltatók biztosítják a szükséges anyagi forrásokat.

6. A magatartási kódex tapasztalatai

6.1 Az FSF éves jelentése

A kereskedelmi televíziók által létrehozott FSF célja a gyermek- és ifjúságvédelmi szempontok hatékonyabb érvényesítése a televízióban, valamint a társadalmi diskurzus elősegítése a gyermek- és ifjúságvédelem terén.

Az FSF 1998. szeptember 1-jén kezdte meg a magatartási kódex rendelkezéseinek betartására irányuló tevékenységét,³⁹ az első nyilvános jelentését 1999 őszén tette közzé.⁴⁰ A tapasztalatok szerint az elvek gyakorlati megvalósítása igen hullámlzó teljesítményt mutatott. Rövid ideig úgy tűnhetett, hogy a kereskedelmi műsorszolgáltatók önszabályozási kezdeményezése valóban változást eredményezett, később azonban megsokasodtak a problémásnak ítélt esetek. Az 1988 szeptembere és 1999 februárja közötti félévben 1200 adás vizsgáltak, ebből 38 esetben (3%) volt vélelmezhető, hogy a kódexben rögzített elvek sérültek. 1999 márciusában 23-ra emelkedett, majd a következő hónapokban erőteljesen csökkent a kifogásolt műsorok száma (április: 4 műsor, május: 6 műsor).

Az FSF már 1999 márciusában értesítette a műsorszolgáltatók ügyvezetőit a megfigyelt változásokról. Ebben beszámoltak a pozitív tapasztalatokról, mint például a szexualitással kapcsolatos témák visszaszorulásáról – bár később ezek aránya ismét növekedni kezdett –, valamint a műsorvezetői színvonal javulásáról. A moderátorok törekvése, hogy a vendégek közönséges szóhasználatát visszafogják, valamint hogy a vitákat ne tüzeljék, hanem a felek között közvetítsenek, a vizsgálat során világosan kivehető volt. A moderátor a társadalmilag elfogadott értékeket tükröző állásfoglalása is gyakrabban jelent meg, és a vendégek kiválasztásánál is jobban figyelembe vették a műsorkészítők, hogy egy-egy szélsőséges álláspont megfelelően ellensúlyozva legyen. Ugyanakkor erősen kritizálta az FSF azt a gyakorlatot, hogy a műsorok résztvevői messzemenően társadalmilag alacsony státusú személyekből állnak, néhány műsorban kizárólag segélyen élők és munkanélküliek jelennek meg, s ezek között túlréprezentáltak a külföldiek. A verbális kifejezési készség gyakorta olyan alacsony színvonalán áll, hogy vitakultúráról nem lehet beszélni, a beszélgetések pedig gyakorta konfrontációkon és veszekedésen alapulnak. Egyes vendégek nyilvánvalóan alkoholproblémával küszködnek, részben alkoholos befolyásoltság alatt is állnak. Egyre gyakrabban fordul elő, hogy a vendégek nem ismerik az adás témáját. Kezdetben szándékosan valamilyen hamis témával tévesztették meg a szereplőket, később inkább csak annyit közöltek velük, hogy a téma meglepetés. Ha a szereplők el akarták hagyni a stúdiót, volt mikor elfogadták a döntést a készítő, máskor a kamera előtt beszélték rá a vendégeket, hogy maradjanak a vitára. A megrendezett helyzetekből adódó érzelmi konfliktusokat, amelyek fokozottan intim, különösen személyes problémákat érintettek, a közönség közvetlenül élhette meg. Az érintettek gyakorta nem tudtak ezekkel a helyzetekkel verbálisan megbirkózni, nem mérték fel szereplésük személyes következményeit sem, különös tekintettel arra a társadalmi környezetre, amelybe az adás után visszatérnek. Így például az egyik adásba egy apát és fiát hívták meg. A fiú megvallotta apjának, hogy lefeküdt annak barátnőjével. Megállapodtak abban, hogy a nő nem sokat ér az ágyban, majd ezt a véleményüket az érintett hölgy jelenlétében is elmondták, aki képtelen volt megvédeni magát.

³⁹ Ettől kezdve minden talkshow rögzítésre került. Elsőként témájuk alapján kategorizálták az adásokat, hogy a témák változásait követni lehessen, majd a kódex szempontjainak betartására fókuszáltak. A kódexben rögzített elvek durvább megsértése esetén, a csatorna ügyvezető igazgatóját az FSF rögtön tájékoztatta. Lásd: Joachim von Gottberg: *Daily talks. Tv diskurs*, 7/1999, pp.58-61.

⁴⁰ Joachim von Gottberg: *Heftiger Streit und Überraschungsgäste. Erster Bericht des FSF. Tv diskurs*, 9/1999, pp.63-65.

Bár a vulgáris kifejezések ritkábban fordultak elő, a vendégek egymás közötti sértegetései, illetve a közönség részéről megnyilvánuló becsmerlések gyakoribbá váltak, s ezeket a műsorvezetők nem tudták megfelelően kezelni. A viták kapcsán gyakorta nem lehetett kideríteni, hogy a konfliktus miből fakadt, vagy a szemrehányásoknak valóban volt-e alapja, ez mindenekelőtt a szerkesztőségi munka deficitjeit mutatja.

A szerkesztőségek a megfogalmazott kritikákra az FSF jelentése szerint kooperatívan reagáltak. A megbeszélésekből kiderült, az éles versenyhelyzet következtében a kódexben megfogalmazott kritériumokat csak addig követik a televíziók, míg egyikük át nem lépi a meghúzott határvonalat. Amennyiben ez magasabb nézettséget eredményez, a többi talkshow is azonnal követi a normasértő magatartást. Mivel a kódex megsértésének következményei szabályozatlanok – nem rögzítették a döntéshozó személyét illetve a konzekvenciákat -, sem a tartományi médiahatóságok, sem az FSF nem kényszerítheti a műsorszolgáltatókat a rendelkezések figyelembe vételére, mindaddig, amíg a magatartás nem sérti a kiskorúak védelmének törvényi előírásait.

6.2 A talkshow-k dokumentációs helyének vizsgálatai

A talkshow-k figyelésének módszertana a dokumentációs hely fennállása során többször változott. 1999 márciusáig a Landesanstalt für Rundfunk Nordrhein-Westfalen (LfR) az adások címeit dokumentálta, s csupán azok a műsorszámok kerültek részletes elemzésre, amelyek esetében címük alapján a törvényt sértést valószínűsíteni lehetett. Amikor a Bayerische Landeszentrale für neue Medien (BLM) átvette a figyelést, az összes RTL, Sat1 és Pro7 által közzétett talkshow rögzítésre és archiválásra került (volt olyan év, amikor ez 3000 talkshow-t jelentett). 2001 áprilisától ismét változott a módszertan, és a teljeskörű felvétel helyett művi hetek⁴¹ segítségével ellenőrizték a műsorokat. Ezen kívül minden olyan műsor is vizsgálat alá került, amelynek címe alapján feltételezni lehetett a törvény sérelmét.⁴² A figyelés alapjait a műsorszolgáltatásról szóló tartományközi szerződés ifjúságvédelemmel kapcsolatos előírásai és a műsorral kapcsolatos alapelvek biztosították. A problémásnak ítélt adásokat az illetékes tartományi médiahatósághoz továbbították, amely a GSJP (tartományi médiahatóságok munkaközössége) bevonásával elbírálta azt. A VPRT önkéntes magatartási kódexének elfogadása után kontroll az önszabályozásban foglalt kötelezettségvállalások ellenőrzésével is kiegészült.

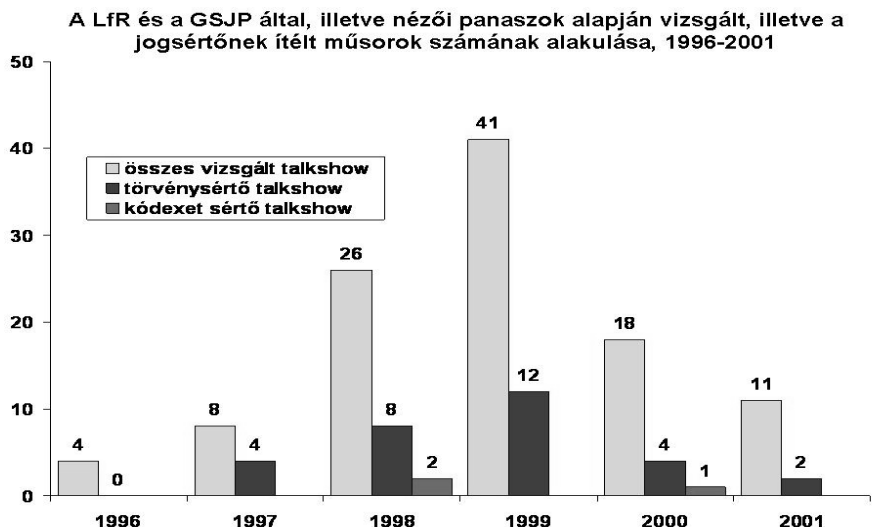
A talkshow-k központi dokumentációs helye 1998 júniusától kezdte meg a produkciók ellenőrzését. A GSJP 1997-2000 időszakot átfogó beszámolója szerint összesen 90 talkshow került a szervezet elé vizsgálatra, s ebből 25 esetben javasolta a GSJP az illetékes médiahatóságnak a jogi eljárás megindítását. A műsorok többsége kapcsán azt állapították meg, hogy bár durván vétettek a jóízlés ellen, de a törvényesség határait nem lépték át, nem sértették a kiskorúakkal kapcsolatos rendelkezéseket illetve az emberi méltóságot.

---

⁴¹ Ez azt jelenti, hogy egy adatfelvételi egység úgy áll össze, hogy vizsgált hetek és azon belül a hét napjainak kiválasztásakor mindkét kategóriában a soron következőt választjuk, azaz az év megadott hetének első napját, a következő hét második napja, a következő hét harmadik napja (és így tovább) követi. A módszer előnye, hogy nagy intervallum (takarékos) elemzést teszi lehetővé, szigorúan érvényesítve a véletlen kiválasztás elvét.

⁴² Verena Weigand: Die Programmbeobachtung der Landesmedienanstalten. In: Jugendschutzbericht 2000/2001. Berlin, 2002. p.132.

1. ábra⁴³

Az első adások, amelyek a kódex nyilvánosságra hozatala után (1998. június 30.) készültek, 1998 őszén kerültek vetítésre, így a problematikus témák mint például a szexualitás visszaszorulása csak az utolsó negyedévben volt megfigyelhető. A kedvező tendencia azonban igen rövid életűnek bizonyult és 1999 év elejétől a kifogásolható tartalmak újra gyakoribbá váltak. A Dokumentációs központ jelentése⁴⁴ szerint 1998 szeptembere és decembere között is előfordultak olyan műsorok, amelyekben a kapcsolati problémák túlon túl agresszívan kerültek kifejtésre és a beszélgetés stílusa távol állt az elfogadott magatartáselvektől. Mi több, még 1999 első két hónapjában közzétett adásokban is számos alkalommal lehettek a nézők tanúi a vendégek és a műsorvezető részéről egymás sértegetésének. Helyenként úgy tűnhetett, mintha provokátorokat ültettek volna a stúdióba, akiknek kifejezetten a vita feltüzélése volt a feladata. A kódexben leírtak ellenére továbbra is a közönséges beszéd jellemezte a műsorokat, s bár a moderátorok többé-kevésbé figyelmeztették a vendégeiket, ez sok esetben hatástalan maradt. A viták és veszekedések tüzeiben kontrollvesztett vendégek nyelvi kirohanásait a közönség gyakorta tapsal és üdvrivalgással jutalmazta, sőt helyenként a moderátor is megmosolyogta. Bár a trágár kifejezések a kódexnek megfelelően kisípolásra kerültek, de a jelentés felveti, hogy egyes vendégeket, úgy tűnik, éppen a kisípolás lehetősége csábította a durva szóhasználatra. Nem egyszeri eset volt, hogy vendégeket nyelvi „adottságaik” okán egy későbbi adásba újra meghívtak.

A jelentés arra is kitér, hogy a vendégek kiválasztása sem felelt meg minden esetben a kódexben megfogalmazott elvárásoknak. Bár a kiskorú meghívott vendégek száma szemmel láthatóan csökkent, továbbra is előfordult, hogy a gyermekek életkora az adott témához nem illeszkedett. Például a *Mama megtiltotta nekem a tablettát* című adásban egy 11 éves kislány

⁴³ A Gemeinsame Stelle Jugendschutz und Programm (GSJP) der Landesmedienanstalten. Jahresbericht 1997-2000. valamint a Jugendschutzbericht 2000/2001. kiadványokban közölt adatok alapján. (Az itt feltüntetett számok a tanulmány szövegétől valamelyest eltérhetnek, tekintettel arra, hogy a műsorszámok sugárzási idejét és nem az esetleges döntések dátumát vettük figyelembe.)

⁴⁴ Bericht der Dokumentationsstelle Talkshows der Gemeinsamen Stelle Jugendschutz und Programm. (kézirat)

szerepelt, aki úgy érezte, hogy elég érett a fogamzásgátló tabletta szedéséhez, ezért a többi meghívott vendég és a közönség szidalmazásait kellett állnia. Egy másik adásban egy nagynéni keresztgyermeké jelenlétében visszamondta a keresztszülőséget a szülőkkel történő vita hevében. A kislány ettől sírva fakadt, és ezt a műsor részletesen mutatta. Az idézett példák jelzik, hogy a gyermekek nem tudják pontosan felmérni, hogy egy talkshow keretében milyen támadások érhetik őket. Számos fiatal vendég - de a felnőttek - esetében is előfordul, hogy az agresszív vitákkal vagy vádakkal szemben nincsenek kellően felvértezve és könnyekkel reagálnak.

Bár a kódex előírja a konfliktus-megoldási módzatok lehetőség szerinti előfordulását, de a talkshow-k többségében a megoldásra nem került sor. Ha szakértők is voltak a meghívottak között, többnyire csak röviden juthattak szóhoz és megállapításaiknak nem volt súlya. A vendégek ráadásul a vita során olyan agresszív magatartást tanúsítottak, hogy a békülésnek alig volt esélye. Hogy a show egyáltalán alkalmas-e valamilyen segítségnyújtásra, már csak a rendelkezésre álló idő rövidsége folytán is erősen megkérdőjelezhető. Átlagosan 6-8 vendég szerepelt egy show-ban, ezért minden szereplőre kb. öt perc állhatott rendelkezésre. Ez az idő még ahhoz is kevés, hogy a problémákkal ténylegesen foglalkozzanak, nem beszélve arról, hogy esetleg megoldást találjanak azokra.

Egy viszonylag új műsort különösen aggályosnak talált a jelentés. A *Birte Kalas* című talkshow első két adása kapcsán az NLM sajtóközleményben hívta fel a figyelmet, hogy a műsorokban megterhelő családi és személyes konfliktusok kerülnek nyilvános bemutatásra. A résztvevők vizsgálata, amely többnyire problémás társadalmi helyzetükből adódik (többgyermekes, szegény családok, alkoholisták, büntetett előéletűek, munkanélküliek), legtöbb esetben nem jutott el a megoldásig, mivel a beszélgetéseket különösen alacsony kommunikációs színvonal jellemezte és szinte kizárólag egymás elleni szemrehányásokból álltak.

A jelentés szerint feltűnő a műsorok korábinál erősebb emocionalizáltsága, ami a békülő és konfrontációs show-k új trendjét jelzi. Mindkét műsortípus meglepetésvendégekkel dolgozik. Például félrelépések és veszekedések miatt kérnek tőlük bocsánatot, de előfordul, hogy a megbántott fél bosszúja motiválta a műsorokat. Ebben az esetben a meghívott vendég meglepetésszerűen konfrontálódik félrelépésének nyilvánosságra hozatalával, valamint tettének elítélésével a nagy plénum előtt. A happy end csak megjátszott, a valóságban a problémákat nem oldották meg, hiszen a vádak hátterében sokszor évekre visszanyúló konfliktus áll, s a felek évek óta nem találkoztak.

1999 márciusa és októbere között⁴⁵ a műsorok nagyfokú emocionalizáltsága továbbra is megfigyelhető volt, sőt erőteljesebbé vált. A témák erősen homogenizálódtak, ami a békülő, a konfrontációs és a meglepetés show-k térnyerésével magyarázható. Megjelentek olyan műsorok, amelyek komplett megrendezettségét (kizárólag színészek illetve amatőr színészek szerepeltek) csak az adás végén ismerték be. Így például az RTL egyik műsorában egy asszony szerepelt, aki elhalálozott barátja hamvait egy urnában mindig magánál hordta és néha beszélt hozzá. A műsor folyamán kialakult vita hevében az asszony az urnát a földhöz vágta és szétszórta a színpadon a hamvakat.

A megfigyelés eredménye szerint továbbra is előfordultak a műsorokban eldurvult viták, a vendégek vulgáris módon sértették egymást, melybe a közönség is bekapcsolódott. A moderátoroknak többnyire nem sikerült normális mederbe terelni a veszekedéseket, csak ímmel-ámmal hívták fel a figyelmet a kulturált beszélgetés szabályainak betartására. Néhány vendég többször ugyanazon történettel több show-ban is fellépett, illetve ugyanazon

---

⁴⁵ Zwischenbericht der Dokumentationsstelle Talkshows der Gemeinsamen Stelle Jugendschutz und Programm. http://www.alm.de/fileadmin/Download/Bericht_Dokumentationsstelle_Talkshows.pdf

személyek különböző témák kapcsán szerepeltek. Az időközben „talkshowhoppernek” nevezett vendégekkel szemben a Pro7 1999 májusában bejelentette, hogy büntető- és polgárjogi intézkedéseket fogantat. A gyermekek szerepeltetése szemmel láthatóan ritkult a műsorokban, bár egyes esetekben továbbra is előfordult, hogy a kiskorú gyermek a közönség soraiban foglalt helyet, és onnan vonták be a beszélgetésbe.

A pozitív végkicsengés érdekében a műsorvezetők a vendégeket nyomás alá helyezték, hogy gyors döntéseket csikarjanak ki tőlük azért, hogy valamilyen megoldást prezentálhassanak, miközben az egyén helyzetére alig voltak tekintettel. Egy új, 1999 augusztusában bevezetett talkshow kapcsán problémaként fogalmazódott meg a jelentésben az amerikai moderátor, Ricky Harris hiányos német nyelvtudása miatt, s emiatt a moderátor nem tudta megfelelően irányítani a beszélgetést. A műsor első adása erőteljes visszhangot váltott ki, mivel az egyik meghívott nyilvánosság elé tárta a kábítószerral való üzletelés terén szerzett kedvező tapasztalatait. Egy néző feljelentése nyomán a potsdami ügyészség eljárást indított a fiatal vendég ellen.

A megfigyelt időszakra vonatkozóan összegzésképpen az állapítható meg, hogy az önkéntes magatartási elvek továbbra is hiányosan kerültek átültetésre. Miközben az első négy pont kapcsán érezhetően javult a tendencia, a megoldási javaslatokra (5. pont), a közönséges beszéd kerülésére (7. pont), valamint a moderátor feladataira (8. és 9. pont) vonatkozó előírásokat alig tartották be a műsorszolgáltatók.

6.3 Az önszabályozás módszerének értékelése

A német műsorszolgáltatók által elfogadott magatartási kódex csak átmeneti javulást eredményezett a talkshow-k terén. Egy évvel az elfogadása után már az észak-rajna-vesztfáliai parlament is foglalkozott a talkshow-k ügyével, miután a tartományi médiahatóság, az LfR megküldte a parlament elnökének a jelentését.⁴⁶ A hatóság elnöke felhívta a képviselők figyelmét, hogy a kódex megsértése kapcsán konzultációt folytattak a VPRT képviselőivel, mivel az 1999 elején közzétett talkshow-k elemzése feltárta, hogy a magatartási kódex sok esetben hatás nélkül maradt. A tartományi médiahatóságok munkaközössége, az ALM megállapította, hogy jelentős növekedés volt a problematikus adások terén, a panaszok és a vizsgált adások száma egyaránt emelkedett. Ezért 1999 márciusában felhívta a VPRT képviselőinek figyelmét, hogy haladéktalanul gondoskodjanak arról, hogy a saját maguk által megfogalmazott kötelezettségek a gyakorlatban átültetésre kerüljenek. Az ALM annak jelentőségére is rámutatott, hogy a magatartási elveken keresztül az önszabályozás modellje is megmértetésre kerül és működőképességének bizonyítása a műsorszolgáltatókon múlik. A tartományi médiahatóság elnöke nem hagyott kételyt afelől, hogy a kódex rendelkezéseinek érvényesülése lényeges kritériuma annak, hogy a tartományközi szerződésben rögzítésre kerülő új felügyeleti eszköz, az időpont-korlátozás, milyen mértékben lesz a jövőben felhasználva.⁴⁷

Egy évvel a kódex elfogadása után, 1999 nyarán a GSJP vizsgálata azt állapította meg, hogy a rendelkezések alkalmazása nem kielégítő, kilenc magatartási elvből ötöt nem követték a televíziók.⁴⁸ Főleg azokat a pontokat szükséges komolyabban venni a műsorszolgáltatóknak, amelyek kimondják, hogy az interperszonális konfliktusok ábrázolása kapcsán elegendő megoldási lehetőséget kell felkínálni, a szokatlant nem lehet átlagos esetként feltüntetni,

⁴⁶ Problematische Sendungen an Nachmittagen nehmen stark zu. Kritik an Talk-Shows Landtag intern, 30. Jahrgang, Ausgabe 12 vom 17.08.1999, p. 23.

⁴⁷ Pressemitteilung 29. Juli 1999. In: Gemeinsame Stelle Jugendschutz und Programm (GSJP) der Landesmedienanstalten. Jahresbericht 1997-2000, p.65.

⁴⁸ Nadine Klass: Rechtliche Grenzen des Realitätsfernsehen. Tübingen, 2004. p.103.

továbbá a vulgáris megnyilatkozásokat kerülni kell. Emellett a moderátor feladata lenne a beszélgetés irányítását közben tartani úgy, hogy eközben semleges marad és visszafogja az indulatokat.

A kereskedelmi csatornák önszabályozó testülete, az FSF, amely a kódex rendelkezései szerint a magatartási elvek gyakorlati megvalósulását ellenőrizte, mindössze egy évig látta el feladatát. Az FSF kizárólag utólagosan kontrollálta a műsorokat, ennek kapcsán több észrevételt fogalmazott meg a talkshow műsorokkal szemben, és véleménye a kifogásolt műsorok kapcsán többnyire egyezett a GSJP-ével.⁴⁹ A műsorszolgáltatók azonban nem kívánták az általuk létrehozott szervezetet a problémáknak ítélt talkshow-k előzetes kontrolljába bevonni, így 1999 nyarán kijelentették, hogy az FSF vizsgálati tevékenységének a fikciós kínálatra kell koncentrálnia.⁵⁰ 1999 szeptemberétől az FSF már nem vizsgálta a talkshow-kat.

Ugyancsak az önszabályozás működésének kritikájaként értékelhető, hogy a talkshow műsorokkal szemben továbbra is civil egyesületek aktivizálódtak. Baden-Württemberg tartomány egyik legnagyobb civil szerveződése, a Landesfamilienrat, amely több családszervezetet fogott össze, 1999 nyarán akciót hirdetett meg, amelyen keresztül nemcsak a csatornákra és a hatóságokra igyekeztek a panaszok révén nyomást gyakorolni, hanem meghirdették azon árúk bojkottját, amelyek a talkshow-k környezetében reklámozásra kerültek. A civilek tiltakozó akciója kapcsán 1999 októberében Baden-Württemberg tartomány szociális miniszterének is ki kellett fejtenie a parlamentben álláspontját a talkshow-k ügyében.⁵¹ Ebben üdvözölte a civil megmozdulást, mint megfelelő eszközt arra, hogy elősegítse a társadalmi vitát a gyermekek számára hozzáférhető televíziós tartalmakról. Egyetértett azzal, hogy a délutáni talkshow-k elsősorban a témák feldolgozási módja révén fejtik ki kedvezőtlen hatásukat és figyelmeztetett arra a problémára, hogy a szexuális vonatkozású témák visszaszorulása kényszerűen az agresszívabb megvalósítás irányába vitte el a hangsúlyt. A lehetséges jogi lépések tekintetében az új - 2000. április 1-jétől érvényes – Rundfunkstaatsvertrag rendelkezései komoly jelentőséggel bírnak, mivel megteremtik a kívánt jogi eszközt az időpont-korlátozás lehetőségéhez.

---

⁴⁹ Werner J. Röhring: Im Spannungsfeld von Aufsicht und Selbstkontrolle: Die Freiwillige Selbstkontrolle Fernsehen, in: Gemeinsame Stelle Jugendschutz und Programm (GSJP) der Landesmedienanstalten. Jahresbericht 1997-2000. pp. 35-37.

⁵⁰ Ibid.

⁵¹ Landtag von Baden-Württemberg: Drucksache 12/4452.
http://www.landtag-bw.de/wp12/drucksachen/4000/12_4452_d.pdf

7. Törvényi szabályozás

A műsorszolgáltatásra vonatkozó német szabályozás legfőbb jogforrása, a Rundfunkstaatsvertrag (RStV.), amely amellelt, hogy tartalmazza a be nem mutatható tartalmak körét, rögzíti a kiskorúak védelmével kapcsolatos előírásokat. A tartományok közötti szerződés az idők folyamán többször módosításra került, a 4. Rundfunkstaatsvertragként emlegetett változat 2000. április 1-jén lépett hatályba.⁵² Az új jogszabály alapvető változást hozott a hatóságok számára a talkshow műsorokkal kapcsolatos küzdelmeik terén. Az újonnan bevezetett rendelkezés szerint [Rstv. § 3. (7).] a kontroll-grémiumoknak lehetőségük nyílik arra, hogy előzetesen korlátozzák egyéb műsorformátumok (azaz a nem fikciós alkotások) közzétételi idejét, ha a téma, a feldolgozási illetve az ábrázolási mód, vagy a prezentáció folytán alkalmasak a kiskorúak fizikai, szellemi vagy lelki jólétének károsítására.⁵³ Ez azt jelenti, hogy a felügyeleti szerv bizonyos esetekben aktív befolyást gyakorolhat a műsorszerkesztésre anélkül, hogy magára a törvényszegésre ténylegesen sor kerülne. A jogalkotó a délutáni talkshow-k problematikájára reagált ilyen módon, vagyis a tartományi médiafelügyeleti szervek megfelelő jogi eszközt kaptak a kezükbe ahhoz, hogy egy-egy problémás műsortípust áthelyezzenek az esti műsoridőbe.⁵⁴ A német alkotmány természetesen tiltja a cenzúrát, de a műsorszerkesztésbe történő beavatkozás nem minősül preventív kontrollnak, mivel egy ilyen döntés a már közzétett részek vizsgálata alapján születik.⁵⁵ Az RStV. módosításának másik újdonsága, hogy a televízióban tiltott tartalmak körét olyan műsorokra is kiterjesztette, amelyek egyéb – vagyis a korábbi bekezdésekben meg nem nevezett – módon sérthetik az emberi méltóságot. [Rstv. §3.(1)5.] Erre korábban kizárólag akkor nyílt mód, ha elhunytakat, illetve súlyos testi vagy lelki megpróbáltatások áldozatait valós eseményekről beszámolva az emberi méltóságot sértő módon mutattak be anélkül, hogy túlnyomórészt jogos érdek fűződött volna a tájékoztatás adott formájához.⁵⁶

Az új rendelkezés tekintettel van az új televíziós formátumok megjelenésére is azáltal, hogy az olyan konkrétan nem említett lehetséges eseteket is átfogja, amelyek az emberi méltóságot egyébként sérthetik. Végül érdemes megemlíteni, hogy a jogalkotók a törvénysértések kapcsán kiszabható legmagasabb pénzbírság összegét is megemelték, 1.000.000 DM-ra [Rstv. §49.(2)]. A módosítás életbelépése utáni időszakban a GSJP 2000/2001-re kiadott jelentése szerint⁵⁷ a vizsgálatok összességét tekintve 156-ból 33 esett a talkshow-kra. Ebből 7 esetben lehetett a törvény sérelmét megállapítani, 4 esetben a műsorszolgáltatók az önkéntes magatartási elveik ellen vétettek. Bár a problémás esetek száma az 1998/1999 időszakhoz képest kevesebb, ezt a változást csak részben lehet arra a visszavezetni, hogy a műsorszolgáltatók a hatósági beavatkozások után jobban figyelembe vették a médiatörvényi rendelkezéseket. A korábbi körülményekhez képest lényeges eltérés, hogy a naponta sugárzásra kerülő talkshow-k száma esett radikálisan vissza. A heti 50

⁵² [http://www.artikel5.de/gesetze/rstv-4%20\(konsolidiert\).html](http://www.artikel5.de/gesetze/rstv-4%20(konsolidiert).html)

⁵³ <http://www.artikel5.de/gesetze/rstv.html>

⁵⁴ A hivatalos indoklásban olvasható, hogy ezen az új szabályozás alapján a tartományi felügyeleti szervek ezentúl egy komplett formátumot (pl. egy talkshow szériát) minősíthetnek, és nincsenek az egyes részek minősítésére utalva. Következésképpen megkövetelhetik, hogy egy a teljes műsorformátum késő este kerüljön sugárzásra, mivel a múltban az egyes részek a kiskorúak védelme szempontjából problémásnak bizonyultak – függetlenül attól, hogy a konkrét rész esetében esetleg az ártalom nem áll fenn. Lásd: Begründung zum Vierten Staatsvertrag zur Änderung rundfunkrechtlicher Staatsverträge. <http://www.artikel5.de/gesetze/rstv-bg.html>

⁵⁵ <http://www.hans-bredow-institut.de/cgi-bin/acwww25/korb.pl?mode=3&id=26898>

⁵⁶ RStV. §3(1)4.

⁵⁷ Sabine Mosler: Programmgrundsätze und Jugendschutzbestimmungen. In: Jugendschutzbericht 2000/2001 der Landesmedienanstalten. Berlin, 2002. p.122.

talkshow-ból csak 25 maradt, így a nézettségért folytatott küzdelem a versenytársak között enyhült valamelyest. Ugyanakkor a témák továbbra is problémát jelentenek, a nézői panaszok a szexualitást, különösen a szokatlan szexuális praktikák tematizálását, valamint a bonyolult családi konfliktusok középpontba állítását nehezményezik a műsorokban.

Az FSF önszabályozás területén kifejtett tevékenységét is komoly kritikák érték. A hatóságok korábban inkább elismerőleg nyilatkoztak a szervezet létéről, amely azáltal, hogy preventív módon és a törvény nyújtotta kereteken felül intézkedhet, a fennálló rendszer hasznos kiegészítője lehet. A 2001-ben közzétett ifjúságvédelmi jelentésben azonban a GSJP vezetője azon véleményét fogalmazta meg, hogy működő önszabályozásról a televízió területén nem lehet beszélni. A kiskorúak hatékonyabb védelmének érvényesítése helyett, a műsorszolgáltatók az FSF segítségével az elfogadhatóság határait tesztelték, legyen az az indexre tett filmalkotások, a törvénytől eltérő sugárzási időpontok, vagy éppen a pornográfia területe. Az FSF-et azért hozták létre, hogy a mozikban nem vetített vagy a videotékákban nem forgalmazott, így korhatárral sem ellátott tévéfilmek, sorozatok, reality-műsorok stb. esetében elbírálja a műsorszámok vetítési időpontjának kérdését, amennyiben erre a kereskedelmi műsorszolgáltató ifjúságvédelmi megbízottja igényt tart. 1997 és 2000 között mindössze öt esetben került erre sor a műsorszolgáltató saját gyártású produkciói kapcsán.⁵⁸ Az önszabályozásért felelős szervezet nem foglalkozott azokkal a formátumokkal (talkshow, reality, bulvár és infotainment magazinok), amelyek az elmúlt időszakban a kiskorúak védelmének szempontjából leginkább problémát jelentettek.

---

⁵⁸ A FSF tevékenysége ehelyett arra terjedt ki, hogy korábban már korhatárral ellátott alkotások kapcsán egy kedvezőbb vetítési időpontot, illetve indexre (vagyis televízióban nem bemutatható) tett művek vonatkozásában a közzététel lehetőségét érje el. Lásd: Wolf-Dieter Ring: Medienpolitische Bewertung und Perspektiven. In: Jugendschutzbericht 2000/2001 der Landesmedienanstalten. Berlin, 2002. p.157.

8. Melléklet

Vizsg. éve	Műsorcím	Alcím	Törvénysértés típusa	Csatorna	Sugárzás dátuma	Jogi intézkedés javasolt
1997	Hans Meiser	Die Last mit der Lust	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1996.10.04	nem
1997	Vera am Mittag	Männerwahn - Zentimeter um jeden Preis	§ 3 Abs. 2 RStV.	Sat1	1996.10.16	nem
1997	Bärbel Schäfer	Für Sex seid ihr noch viel zu jung	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1996.12.06	nem
1997	Hans Meiser	Sex und vieles mehr - Agenturen für alle Fälle	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1996.12.06	nem
1997	Arabella	Nackt verdiene ich mein geld	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1997.01.31	nem
1997	Arabella	Wahl der Miss Transe	§ 41. Abs. 1 RStV.	Pro7	1997.02.07	nem
1997	Arabella	Ich werde terrorisiert	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1997.02.18	igen
1998	Sonja	Hilfe, mein Kind schlägt mich	§ 3 Abs. 2 RStV./§ 41. Abs. 1 RStV	Sat1	1997.04.25	igen
1998	Arabella	Dicke Dinger	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1997.05.23	igen
1997	Arabella	Im Urlaub will ich nur das Eine	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1997.06.25	nem
1998	Arabella	Männer sind schwanzgesteuert	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1997.07.01	igen
1998	Hans Meiser	Die Lust am Laster	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1997.12.04	nem
1998	Arabella	Sexy Hausfrauen	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1998.03.16	igen
1998	Arabella	Ich kenne keine Scham	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1998.03.20	igen
1998	Arabella	Körperschmuck - heute lass ich machen!	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1998.04.03	igen
1998	Arabella	Mein Weg auf die schiefe Bahn	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1998.04.09	igen
1998	Arabella	Biester und Schlampen	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1998.04.14	igen
1998	Hans Meiser	Die neue Lust der Frauen	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1998.05.13	nem
1998	Andreas Türck	Ich habe Angst mein Kind bedroht mich	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1998.05.25	nem
1998	Arabella	Meine Frau wiegt 150 Kilo	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1998.06.26	nem
1998	Bärbel Schäfer	Du solltest dich schämen	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1998.07.03	nem
1998	Ilona Christen	Was weisst du schon von meiner Lust	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1998.07.31	nem

1998	Arabella	Ich lebe im falschen Körper	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1998.08.13	nem
1998	Arabella	Selbstbefriedigung – Lust oder Last?	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1998.08.19	nem
1998	Hans Meiser	Wenn ihr wüsstet - die intimsten geheimnisse der Frauen	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1998.09.07	nem
1998	Ilona Christen	Besser als jeder Mann: die beste Freundin	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1998.09.09	nem
1998	Hans Meiser	Liebe, Lust, Leidenschaft - was Frauen anmacht	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1998.09.09	nem
1999	Bärbel Schäfer	Meine Frau macht mich nicht mehr an	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1998.10.13	nem
1999	Birte Karalus	Genug ist genug	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1998.10.29	igen
1999	Ilona Christen	Mit Dir bin ich fertig	§ 41. Abs. 2 S. 4 RStV.	RTL	1998.10.29	igen
1999	Birte Karalus	Unglaublich, Du bist schon 20 und noch Jungfrau	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1998.11.04	nem
1999	Vera am Mittag	In dem Alter macht man das nicht mehr	§ 3 Abs. 2 RStV./§ 41	Sat1	1998.11.18	nem
1999	Hans Meiser	Ich rede nicht viel - ich schlage zu	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1998.11.23	igen
1999	Bärbel Schäfer	Emanze trifft Macho (live)	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1998.12.04	nem
1999	Andreas Türck	Setz Dich, Andreas! Nur Schweine pinkeln im Stehen!	§ 3 Abs. 1 und Abs. 2 RStV.	Pro7	1998.12.18	nem
1999	Hans Meiser	Warum gehst du ständig fremd?	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1998.12.23	nem
1999	Birte Karalus	Wie unansehnlich: Dein Busen hängt	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1999.01.07	nem
1999	Bärbel Schäfer	Mama verbietet mir die Pille	§ 3 Abs. 2 RStV./§ 41	RTL	1999.01.14	nem
1999	Bärbel Schäfer	Ich krieg Euch alle	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1999.01.15	igen
1999	Ilona Christen	Ein bisschen Sex fürs Tachengeld	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1999.01.15	nem
1999	Arabella	Mein Partner nennt mich fette Kuh	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1999.01.18	nem
1999	Bärbel Schäfer	Deine Brüste machen mich wahnsinnig	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1999.01.19	nem
1999	Hans Meiser	Grossmaul trifft Gewitterhexe	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1999.01.21	igen
1999	Bärbel Schäfer	Bärbel, bei dir habe ich den letzten Proll gesehen (live)	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1999.01.22	igen
1999	Hans Meiser	Ich wär' so gerne wie Dolly Buster	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1999.01.22	nem
1999	Sabrina	Mit meinem Körper bessere ich die Haushaltskasse auf	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1999.01.27	nem

1999	Hans Meiser	Sex ohne Liebe - das geht doch gar nicht	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1999.02.03	nem
1999	Ilona Christen	Besoffene Frauen finde ich fürterlich	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1999.02.05	igen
1999	Arabella	Wahnsinn! Dein Partner könnte Dein Vater sein	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1999.02.05	nem
1999	Birte Karalus	Meien Ex lässt unsere Kinder verkommen	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1999.02.08	igen
1999	Birte Karalus	Du Grapscher! Du bekommst wohl nie genug Sex!	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1999.02.09	igen
1999	Arabella	Meine Familie ist ein Alptraum	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1999.02.10	igen
2000	Arabella	Meine Familie ist ein Alptraum	§ 41 RStV.	Pro7	1999.02.10	nem
1999	Vera am Mittag	Ich hasse den Freund meiner Mutter	§ 3 Abs. 2 RStV./§ 41 RStV.	Sat1	1999.02.11	nem
1999	Arabella	Für meine grosse Liebe tue ich alles	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1999.02.15	nem
1999	Arabella	Es reicht, warum gafft ihr mich so an!	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1999.02.18	nem
1999	Vera am Mittag	Ich will nicht so werden wie meine Mutter	§ 3 Abs. 2 RStV./§ 41 RStV.	Sat1	1999.02.22	nem
1999	Andreas Türck	Ich befriedige mich lieber selbst	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1999.02.23	nem
1999	Arabella	Jemand wie Du sollte keine Kinder bekommen	§ 3 Abs. 1 und Abs. 2 RStV./§ 41 RStV.	Pro7	1999.02.23	nem
1999	Arabella	Gebt mir mein Kind zurück!	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1999.02.25	igen
1999	Birte Karalus	Igitt - Du gehst zu Huren	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1999.03.01	igen
1999	Ilona Christen	Mein Kind ist ein Verbrecher	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1999.03.18	igen
1999	Birte Karalus	Ganz ehrlich, diese Schläge hast Du Dir verdient	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1999.03.24	nem
1999	Ilona Christen	Mein Kind geht anschaffen, na und?	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1999.03.29	nem
1999	Bärbel Schäfer	Alle hänseln mich, weil ich so hässlich bin	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1999.03.29	igen
1999	Nicole	Junge Biester - werdet ihr euch heute ändern	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1999.04.07	nem
1999	Nicole	Alle warnen mich vor ihm. Kann ich ihm vertrauen?	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1999.04.16	nem
1999	Vera am Mittag	Vater, Du bist alles andere als ein Vorbild für mich	§ 3 Abs. 2 RStV./§ 41 RStV.	Sat1	1999.05.03	nem
1999	Hans Meiser	Du verschandelst Deinen Körper	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1999.05.07	igen

1999	Arabella	Deine Geldgier widert mich an	§ 3 Abs. 1 und Abs. 2 RStV.	Pro7	1999.07.02	nem
1999	Bärbel Schäfer	Heute zeige ich Dir was Ekliges	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1999.07.19	nem
2000	Ricky	Partydrogen - Die gefährlichen Spassmacher	§ 3 Abs. 2 RStV.	Sat1	1999.08.23	nem
1999	Nicole	Du warst einmal meine beste Freundin, kommst Du mir zurück?	§ 41 RSrV.	Pro7	1999.09.06	nem
2000	Ricky	Ich wünschte, wir hätten und nie getroffen	§ 3 Abs. 2 RStV.	Sat1	1999.10.13	kodex
2000	Ricky	Unsere Liebe ist nur noch Routine	§ 3 Abs. 2 RStV.	Sat1	1999.10.15	kodex
2000	Nicole	Dein Kind belastet unsere Beziehung. Haben wir trotzdem eine Chance?	§ 41 RSrV.	Pro7	1999.11.18	nem
2000	Andreas Türck	Ich liebe eine Prostituierte	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	2000.01.31	nem
2000	Oliver Geissen	Nimm ab, oder ich verlasse Dich	§ 41 RStV.	RTL	2000.02.02	nem
2000	Birte Karalus	Schatz! Du bist so sexy!	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	2000.03.27	nem
2000	Nicole	Du hast mich eiskalt abserviert. Sagst Du mir heute warum?	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	2000.03.28	nem
2000	Hans Meiser	Schosshund oder Bestie: Wenn Killerhunde Familien zerstören	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	2000.05.11	nem
2000	Andreas Türck	Lovestories	§ 41 RStV.	Pro7	2000.05.19	nem
2000	Peter Imhof	Entscheide Dich endlich	§ 3 Abs. 2 RStV.	Sat1	2000.06.08	nem
2000	Peter Imhof	Ich will nur eins: Sex	§ 3 Abs. 2 RStV.	Sat1	2000.06.19	nem
2000	Sabrina	Ich gehe in den Puff - na und?	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	2000.07.11	igen
2000	Vera am Mittag	Meine Tochter hat den falschen Partner	§ 3 Abs. 2 RStV.	Sat1	2000.08.29	nem
2000	Peter Imhof	Widerlich, Du zeigst Dich oben ohne	§ 3 Abs. 2 RStV.	Sat1	2000.09.06	nem
2000	Arabella	Arabella präsentiert Geschichten, dis Schlagzeilen machten	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	2000.09.29	nem
2001	Sonja	Warum kriegst du allen typen ab? Du bist doch ein Luder!	§ 3 Abs. 2 RStV.	Sat1	2000.10.15	nem
2001	Arabella	Ich wurde vergewaltigt! Jetzt bekomme ich sein Kind	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	2000.11.10	nem
2001	Hans Meiser	In den Schlagzeilen! Wenn Triebe ausser Kontrolle geraten	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	2000.11.13	nem
2001	Vera am Mittag	Erotik Trends 2000 - aufregend oder abtönend	§ 3 Abs. 2 RStV.	Sat1	2000.11.22	igen

2001	Vera am Mittag	Unfassbar! Was ist bloss mit unsere Familie los?	§ 3 Abs. 2 RStV.	Sat1	2000.12.07	igen
2001	Hans Meiser	Aufgehetzt! Wie Kampfhunde zu Bestie werden	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	2000.12.21	igen
2001	Britt Der Talk um Eins	Ich brauce eine Schönheitsoperation	§ 3 Abs. 2 RStV.	Sat1	2001.01.23	nem
2001	Nicole	Deutsche Frauen können mir gestohlen bleiben	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	2001.01.25	nem
2001	Britt Der Talk um Eins	Jungs auf die Knie! Sexgöttinnen bei Britt	§ 3 Abs. 2 RStV.	Sat1	2001.04.17	igen
2001	Vera am Mittag	Missbrauch: Die Qual der Erinnerung	§ 3 Abs. 2 RStV./§ 41 RStV.	Sat1	2001.04.18	nem
2001	Bärbel Schäfer	Babyboom bei Bärbel Schäfer, Teil 2, Junge Väter	§ 41. Abs. 2 S. 4 RStV.	RTL	2001.07.11	nem
2001	Arabella	Verbotene liebe - Was soll wir tun?	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	2001.09.25	nem
2001	Andreas Türck	Der Vaterschaftstest wird es beweisen - dieses Kind ist nicht von mir	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	2001.10.02	kodex
2001	Nicole	Die geheimsten Sexfragen Heute werden sie beantwortet	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	2001.10.05	nem
2001	Arabella	Wer ist der Täter - Mysteriöse Kiriminalfälle	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	2001.10.08	nem
2001	Nicole	Schwanger nach Inzest - was Margit rät	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	2001.10.11	igen
1998	Arabella	Sexy mit 60	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	1998.06.31.	nem
2001	Nicole	Ich bin estellt durch eine schreckiche Krankheit	§ 3 Abs. 2 RStV.	Pro7	2001.02.08,	nem
1998	Ilona Christen	Das dritte Geschlecht	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1998.09.09	nem
1999	Hans Meiser	Ich wäre gerne so pröllig wie Tom Gerhard	§ 3 Abs. 2 RStV.	RTL	1999.01.22	nem